

**Παρέμβαση του μέλους της Επιτροπής Αγώνα
Αυτοαπασχολούμενων Μηχανικών, Νίκου Μακρόπουλου**

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναγωνιστές,

Από πλευράς της *Επιτροπής Αγώνα Αυτοαπασχολούμενων Μηχανικών*, χαιρετίζουμε την πρωτο-βουλία της ομοσπονδίας και του συνδικάτου οικοδόμων, και θα προσπαθήσουμε να συμβάλλουμε στις εργασίες της με την παρέμβασή μας. Η σύσταση και λειτουργία της επιτροπής αγώνα, επιβλήθηκε από την ραγδαία επιδείνωση της θέσης πολλών χιλιάδων αυτοαπασχολούμενων συναδέλφων, και την αναγκαιότητα αντιμετώπισης της κατάστασης με οργάνωση της πάλης, κόντρα σε αυταπάτες και συντεχνιακές λογικές, σε συμπάραταξη με το ταξικό κίνημα των εργαζόμενων, με προοπτική και διέξοδο ουσιαστική σύμφωνα με τα συμφέροντά μας.

Η κατάσταση στον χώρο των αυτοαπασχολούμενων μηχανικών είναι κυριολεκτικά δραματική. Αναφερόμαστε κυρίως στους συναδέλφους που κρατούν με τα δόντια μικρά γραφεία μελετών & κατασκευών, ή και χωρίς αυτά που λειτουργούν ως "*ελεύθεροι επαγγελματίες*" με επαγγελματική έδρα στα σπίτια τους, αντιμετωπίζοντας το φάσμα της τεράστιας υπαπασχόλησης και της ανεργίας. Τα διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία είναι ενδεικτικά της τραγικής κατάστασης:

- Υπάρχει αδυναμία πληρωμής των πάγιων ασφαλιστικών εισφορών στο ΤΣΜΕΔΕ-ΕΤΑΑ, με αποτέλεσμα δεκάδες χιλιάδες συναδέλφων να βρίσκονται χωρίς ασφαλιστική κάλυψη (από τους 98000 ασφαλισμένους μηχανικούς, περίπου 25000 δεν έχουν πληρώσει τις ασφαλιστικές εισφορές, στη πλειοψηφία τους άνεργοι και υπαπασχολούμενοι συνάδελφοι). Παράλληλα, δεκάδες είναι καθημερινά οι αιτήσεις διαγραφής από το ΤΕΕ, (τον επαγγελματικό μας φορέα), ως αναγκαία προϋπόθεση για διαγραφή και από το ΤΣΜΕΔΕ, μένοντας έτσι χωρίς κανένα επαγγελματικό δικαίωμα, χωρίς καμιά ασφαλιστική κάλυψη. Αντίστοιχα, είναι τεράστια η αποφυγή

εγγραφής στο ΤΕΕ με συμμετοχή στις εξετάσεις άδειας επαγγέλματος των νέων αποφοίτων των πολυτεχνείων, για τους ίδιους λόγους αδυναμίας πληρωμής ασφαλιστικών εισφορών (από 4.000 περίπου αποφοίτους ανά έτος μόλις 2.000 εντάσσονται στο ΤΕΕ).

- Η κατάσταση αυτή έχει επιδεινωθεί το τελευταίο διάστημα με τις δυσμενείς εξελίξεις στο ασφαλιστικό, στο φορολογικό και γενικά στους όρους άσκησης του επαγγέλματος. Η μεγάλη μάζα των αυτοαπασχολούμενων συναδέλφων, οδηγείται σε πλήρη αδυναμία πληρωμής των ασφαλιστικών εισφορών, με την επικείμενη τεράστια αύξησή τους σε εφαρμογή των ψηφισμένων από πέρσι διατάξεων του μεσοπρόθεσμου (από 425[€] το μήνα για νέους ασφαλισμένους πενταετίας), που φυσικά εντάσσονται στην γενική επίθεση στα ασφαλιστικά δικαιώματα μέσω της ανταποδοτικότητας. Την ίδια περίοδο έχουμε έξαρση της φοροεπιδρομής: Επιβολή του τέλους επιτηδεύματος (300[€] πέρσι, 500[€] φέτος, με κλιμάκωση), αλληπάλληλες μειώσεις του αφορολόγητου, την πρόσθετη φορολογία της λεγόμενης "αλληλεγγύης", κλπ. Φτάνουν έτσι σήμερα να καταργούν πλήρως το αφορολόγητο, μαζί με την δυσμενή μεταβολή των κλιμακίων στους φορολογικούς συντελεστές, τη κατάργηση φοροαπαλλαγών για παιδιά, τόκους στεγαστικών δανείων, δαπάνες για ταμεία, κλπ. Προσπαθούν να παραπλανήσουν παίζοντας τη κολοκυθιά για το ύψος του συντελεστή (26,28,30,35%) όταν είναι ολοφάνερο ότι η κατάργηση του αφορολόγητου ορίου και της κλιμάκωσης των φορολογικών συντελεστών ισοδυναμεί με ταφόπλακα για χιλιάδες αυτοαπασχολούμενους, για μαζικά λουκέτα στα γραφεία των συναδέλφων.

Εμείς βέβαια, αποκαλύπτουμε στους συναδέλφους ότι η κατάσταση αυτή δεν είναι κεραυνός εν αιθρία, δεν πρόκειται δηλαδή για μια επίθεση στα δικαιώματά μας, σε άλλη κατεύθυνση από την πολιτική που εφάρμοζαν προ κρίσης και μνημονίων. Το εξηγούμε για παράδειγμα στο ασφαλιστικό όπου είχαμε συνεχή την εφαρμογή της πολιτικής ΕΕ-κυβερνήσεων-μονοπωλίων όλο το προηγούμενο διάστημα. Από τις αντιασφαλιστικές ανατροπές του 1992, στους

νόμους 3518/06 & 3655/08 μέχρι και τις πρόσφατες ρυθμίσεις (νόμος Λοβέρδου, μεσοπρόθεσμο). Αντίστοιχα όμως υπήρχε η ίδια κατεύθυνση και σε όλους τους άλλους τομείς: Είχαμε μια συνεχή πολιτική που επιτάχυνε τη συγκέντρωση του κεφαλαίου στον κατασκευαστικό τομέα, και εκφράστηκε αυτό στα έργα και τις μελέτες. Συνεχείς αλλαγές στις διαδικασίες εκτέλεσης των δημοσίων έργων, που εκτόπιζαν τους μικροεργολάβους συγκεντρώνοντας την πίτα σε λίγους επιχειρηματικούς ομίλους. Στις μελέτες, η εφαρμογή του ν.3316/04, οδήγησε τάχιστα στη αδυναμία ανάληψης μελετών του δημοσίου από μικρά γραφεία, ενώ ο νέος νόμος θεσπίζοντας ακόμα χειρότερα κριτήρια αξιολόγησης, όπως την αύξηση των μελετητικών πτυχίων, την πλήρη απελευθέρωση της έκπτωσης επί της προσφοράς-αμοιβής, κλπ, οδηγεί στην πιο έντονη συγκέντρωση των μελετών στα μεγάλα επιχειρηματικά σχήματα, στα κατασκευαστικά μονοπώλια. Στην ίδια κατεύθυνση, είναι και το ΜΗΚΙΕ (Μητρώο Κατασκευαστών Ιδιωτικών Έργων), που εδώ και χρόνια υπάρχει διαπάλη στο ΤΕΕ για τη θέσπισή του, με τις ταξικές δυνάμεις του κλάδου να αποκαλύπτουν τον αντιλαϊκό του χαρακτήρα. Δηλαδή ότι θα είναι βήμα για παραπέρα εκτοπισμό από την οικοδομή των εργατοτεχνιτών – μικροεπαγγελματιών. Αντίστοιχα, με το νέο νόμο των αδειών, ακόμα και με το νέο ΓΟΚ, προωθήθηκε η ιδιωτικοποίηση–εμπορευματοποίηση όλων των πολεοδομικών ελέγχων διαμορφώνοντας ευνοϊκές συνθήκες κερδοφόρας δράσης για τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες που διαθέτουν μηχανισμούς και μέσα ιδιωτικής πολεοδόμησης-ελέγχων. Βέβαια, στην μεγάλη μάζα των αυτοαπασχολούμενων συναδέλφων, παραμένουν αυταπάτες για δυνατότητα επιστροφής στη παλαιότερη κατάσταση, που φαντάζει παράδεισος σε σχέση με την σημερινή τους κόλαση. Δυσκολεύονται να κατανοήσουν τη νομοτελειακή πορεία της συγκέντρωσης κεφαλαίου στον καπιταλισμό, που στη φάση της κρίσης καταστρέφει παραγωγικές δυνάμεις με πρώτη και κύρια την αξία της εργατικής δύναμης, και με σίγουρο ότι, στην όποια νέα περίοδο αναιμικής ανάπτυξης, η θέση των εργαζόμενων, είτε μισθωτών είτε αυτοαπασχολούμενων, θα είναι ασύγκριτα χειρότερη

από πριν. Όσο σίγουρο είναι ότι τα βάρβαρα αντεργατικά μέτρα που παίρνουν είναι μόνιμα, άλλο τόσο σίγουρα και μόνιμα είναι και τα λουκέτα στους αυτοαπασχολούμενους. Η βίαιη προλεταριοποίησή τους δεν πρόκειται να έχει επιστροφή. Τις αυταπάτες αυτές καλλιεργούν έντεχνα διάφορες συντεχνιακές παρατάξεις όπως η "ΕΛ.Ε.Μ." που προωθεί τα δήθεν κοινά συμφέροντα όλων των "ελεύθερων επαγγελματιών" όταν υπάρχει πλήρης σύγκρουση ταξικών συμφερόντων ανάμεσα στους μικροεπαγγελματίες-αυτοαπασχολούμενους μηχανικούς και τους ιδιοκτήτες των εταιρειών, των μεγάλων γραφείων, των μεγαλοεργολάβων στον κλάδο. Σπέρνουν αυταπάτες ότι μπορεί να υπάρξει διέξοδος σε συντεχνιακή βάση, στοχοποιώντας μάλιστα τους συναδέλφους μας δημόσιους υπάλληλους, την διαφθορά και την γραφειοκρατία στις πολεοδομίες, κλπ, αφήνοντας στο απυρόβλητο τον πραγματικό ένοχο, το μεγάλο κεφάλαιο και την πλουτοκρατία. Χαρακτηριστική ήταν και η δράση τους στο θέμα της κατάργησης των ελαχίστων νόμιμων αμοιβών. Πολύ πριν την απελευθέρωση που επιβλήθηκε με μνημόνιο πέρσι, είχαν συμβάλλει (και πανηγύριζαν γι'αυτό), στη θέσπιση ενός αυτόνομου ηλεκτρονικού συστήματος αμοιβών μέσω του ΤΕΕ, που πέρα από νομοθετική κατοχύρωση θα επέβαλε δήθεν αυξήσεις στις αμοιβές. Το σύστημα βέβαια πανηγυρικά στέκει σήμερα αλλά αφορά τις καταβαραθρωμένες πραγματικές αμοιβές χωρίς καμιά κατοχύρωση για τους εργαζόμενους συναδέλφους.

Οι αυτοαπασχολούμενοι μηχανικοί μπορεί και πρέπει σήμερα να δουν τα πραγματικά τους συμφέροντα, να βάλουν στο στόχαστρο τον πραγματικό αντίπαλο που είναι η ενιαία πολιτική ΕΕ –κυβέρνησης-πλουτοκρατίας, αυτή που τους ωθεί ραγδαία στην υποαπασχόληση, την ανεργία και την προλεταριοποίηση με άθλιες όρους και συνθήκες. Δεν πρόκειται για ζήτημα λανθασμένης διαχείρισης που δήθεν με μια άλλη μπορεί να υπηρετηθούν τα συμφέροντά τους. Πρόκειται για τη στρατηγική του κεφαλαίου που ανεξάρτητα από διαχειριστικές παραλλαγές, θυσιάζει συνεχώς και μόνιμα τα δικαιώματά μας στο βωμό της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων. Ολοένα και περισσότεροι αυτοαπασχολούμενοι συνάδελφοι αντιλαμβάνονται

σήμερα την ταξικότητα των μέτρων. Βλέπουν για παράδειγμα ότι η φοροεπιδρομή έχει στόχο κυρίως τον εξοβελισμό τους με το μαζικό κλείσιμο των μικρών γραφείων, για να ωφεληθεί το μεγάλο κεφάλαιο σαρώνοντας κάθε τομέα δράσης σε μελέτες και κατασκευές. Η επίθεση στα δικαιώματά μας είναι κοινή και επομένως κοινός πρέπει να είναι ο αγώνας μας, όλων των άνεργων και εργαζόμενων μηχανικών, στη κατεύθυνση ανατροπής αυτής της πολιτικής που μπορεί να γίνει μόνο με ανατροπή και της εξουσίας από την οποία πηγάζει. Στη κατεύθυνση αυτή κοινός πρέπει να είναι ο αγώνας μας μαζί με όλους τους εργαζόμενους στις κατασκευές, ιδιαίτερα με τους οικοδόμους, που βιώνουν σήμερα τεράστια ανεργία, με αντίστοιχες ανατροπές στο ασφαλιστικό, τα επιδόματά τους, τις καταργήσεις ΟΕΚ, ΟΕΕ, κλπ. Εμείς, οι αυτοαπασχολούμενοι μηχανικοί μπορούμε να συμβάλλουμε στην επεξεργασία, εκλαϊκευση και προβολή όλων αυτών των έργων υποδομής που υπηρετούν τις λαϊκές ανάγκες και που η εξουσία των μονοπωλίων σήμερα στερεί από τους εργαζόμενους. Να αναδείξουμε τη σημασία της αντισεισμικής θωράκισης των κατασκευών, της κατασκευής έργων υποδομής στην αντιπλημμυρική προστασία, στην ανάπτυξη κατασκευαστικών προγραμμάτων λαϊκής κατοικίας, στην κατασκευή σύγχρονων και ασφαλών σχολείων, νοσοκομείων, κλπ. Να αποδείξουμε συνάμα ότι όλα αυτά, τα οποία δίνουν και ουσιαστικό περιεχόμενο εργασίας στους μηχανικούς, μπορούν να υλοποιηθούν μόνο με ανατροπή της σημερινής εξουσίας του κεφαλαίου, στα πλαίσια της λαϊκής εξουσίας και οικονομίας όπου τα συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής θα είναι λαϊκή περιουσία, και που η παραγωγή θα αναπτύσσεται με κεντρικό σχεδιασμό και με εργατικό έλεγχο, με γνώμονα την ολόπλευρη ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Συνάδελφοι, δεν υπάρχει ούτε λεπτό για χάσιμο. Αυτό το μήνυμα πρέπει να διαδώσουμε όσο πιο πλατιά μπορούμε. Έχουμε βέβαια και μείς, όπως και σεις οι οικοδόμοι, το πρόβλημα ότι δεν βρίσκουμε μαζικά τους συναδέλφους "στα στέκια τα παλιά". Τα γιαπιά είναι είδος προς εξαφάνιση και αντίστοιχα για μας οι πολεοδομίες όπου επικρατούσε το αδιαχώρητο παλιότερα από μηχανικούς τώρα είναι

άδειες. Παρόλα αυτά μπορούμε και πρέπει να οργανώσουμε εξορμήσεις με καλά εξοπλισμένα κοινά συνεργεία οικοδόμων-μηχανικών, στους εργασιακούς χώρους που υπάρχουν, στα μεγάλα εργοτάξια, καθώς και στα μεγάλα γραφεία μελετών. Εκεί έρχονται αντιμέτωποι οι συνάδελφοι με την εργοδοτική τρομοκρατία, εκεί τους επιβάλλουν τα τρομοκρατικά διλλήματα της μοιρολατρίας και της υποταγής. Να κάνουμε κοινές εξορμήσεις σε μικρά γραφεία αυτοαπασχολούμενων μηχανικών, αξιοποιώντας τη δράση των λαϊκών επιτροπών που υπάρχουν ανά περιοχή. Στη κατεύθυνση αυτή πρέπει να γίνει καταγραφή τέτοιων γραφείων συναδέλφων ανά περιοχή της Αθήνας. Ιδιαίτερα πρέπει να συναντηθούμε με τους άνεργους και υποαπασχολούμενους κάνοντας εξορμήσεις στο ΤΣΜΕΔΕ, εκεί που συνωστίζονται στις ουρές συνάδελφοι για ρυθμίσεις των χρωστούμενων εισφορών τους, για μια βεβαίωση ασφαλιστικής κάλυψης ή για την είσπραξη των ελάχιστων ποσοστών φαρμακευτικών δαπανών. Υπάρχει η αρνητική ψυχολογία του άνεργου αυτοαπασχολούμενου μηχανικού, που βλέπει υποκειμενικά το πρόβλημά του και πολλές φορές θεωρεί τον εαυτό του συνυπεύθυνο, είτε γιατί δεν είναι επαρκώς καταρτισμένος είτε γιατί υστερεί στην ικανότητα ελιγμών στο λεγόμενο επιχειρηματικό περιβάλλον. Πρέπει να σπάσουμε τέτοιες αντιλήψεις. Είναι κρίσιμο να κατανοήσει ο άνεργος συνάδελφος ότι δεν τον καλούμε σε ένα αυτοτελές κίνημα ανέργων, σαν να είναι οι άνεργοι ξεκομμένοι από τους εργαζόμενους. Η πάλη για τα ζητήματα των ανέργων είναι υπόθεση ολόκληρης της εργατικής τάξης με την οργάνωση της λαϊκής συμμαχίας των εργατοϋπάλληλων με τους αυτοαπασχολούμενους και τους μικρούς ΕΒΕ. Αυτός είναι ο ουσιαστικός αγώνας που σημαδεύει τον πραγματικό αντίπαλο, που του βάζει εμπόδια, και γι' αυτό μπορεί να πετύχει επί μέρους, έστω μικρές και προσωρινές, νίκες στον δρόμο ανατροπής της πολιτικής ΕΕ-μονοπωλίων. Αυτός ο αγώνας μπορεί και πρέπει να δοθεί μόνο μέσα από τον ταξικό πόλο του εργατικού κινήματος, μέσα από το ΠΑΜΕ και την ΠΑΣΕΒΕ. Με το πλαίσιο λοιπόν απαίτησης-διεκδίκησης για τους άνεργους που απαντά στις σημερινές ανάγκες:

Επίδομα ανεργίας 1120[€] για όλους τους άνεργους συναδέλφους ανεξάρτητα από τρόπο αμοιβής (μισθό ή ΔΠΥ), με αναγνώριση του άνεργου αυτοαπασχολούμενου μηχανικού. Οι αυτοαπασχολούμενοι που αναγκάζονται να διακόψουν προσωρινά την επαγγελματική τους δραστηριότητα να απολαμβάνουν πλήρη δικαιώματα άνεργου. Πλήρη ασφαλιστική κάλυψη και για όσους αναζητούν εργασία μέσω ΟΑΕΔ και δεν βρίσκουν ανάλογη των προσόντων τους. Μείωση κατά 30% των τιμολογίων των ΔΕΚΟ με παράλληλη απαγόρευση διακοπής παροχής ΔΕΗ, νερού, τηλεφώνου. Ο χρόνος ανεργίας να υπολογίζεται ως συντάξιμος χρόνος ασφάλισης και να βαρύνει το κράτος και τους εργοδότες. Πλήρης δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη με ανανέωση των βιβλιαρίων υγείας χωρίς όρους και προϋποθέσεις με κάλυψη-χρηματοδότηση από το κράτος κατά 100% συμπεριλαμβανομένων και των οικογενειών τους. Επιδότηση ενοικίου στο 100% της αξίας του. Αναστολή κάθε πράξης αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος κύριας και δευτερεύουσας κατοικίας που ανήκει κατά κυριότητα στον άνεργο, για όλη τη διάρκεια της ανεργίας.

Αυτό το πλαίσιο πάλης για τους άνεργους δεμένο οργανικά με το σύνολο των αναλυτικών αιτημάτων μας, για την ανατροπή των αντιασφαλιστικών ανατροπών, την αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν υγεία πρόνοια για όλους, την κατάργηση του αντιλαϊκού φορολογικού συστήματος, των ελαστικών μορφών απασχόλησης, κλπ, μπορεί να συσπειρώσει δυναμικά τους συναδέλφους σε δρόμο πάλης με ελπιδοφόρα προοπτική.